

т"оэ

Intro

Today we will Be"H learn מסכת גיטין of דף כ"ח. Some of the topics we will learn about today include:

חזקה שהוא קיים

We may assume that a person is still alive until we have proof that he died. Therefore, a שליח may deliver a גט from abroad with the assumption that the husband is still alive. However,

גוסס וזקן

A fatally-ill person or an elderly person over 80 years of age is presumed to be close to death.

חיישינן שמא ימות

It is a מחלוקת if we also assume that someone will not die in the immediate future.

The Machlokes regarding הלוקח יין מבין הכותים

> One who bought a barrel of wine from כותים from which he needs to separate תרומות ומעשרות, but he has no containers in which to put the תרומות ומעשרות, can he verbally separate תרומות ומעשרות or not?

Most קרבנות require the owner to lean his hands on the קרבן. There are several exceptions, including אשה, a woman's קרבן, and חטאת העוף, a bird offering.

Someone who was sentenced to death is assumed dead. It is a מחלקות if this refers specifically to the verdicts of Jewish or non-Jewish courts.

מסיח לפי תומו

Non-Jews are believed regarding matters mentioned in casual conversation.

However, this is only if the subject does not directly concern them; if they have motive to lie, they are not believed.

So let's review...

We now begin a series of Mishnayos that deal with היקת, the presumption that someone is still alive until we know otherwise:

Zugt di Mishnah

המביא גט והניחו זקן או חולה

נותן לה בחזקת שהוא קיים

A שליח who is sent to deliver a גט for an elderly or ill person may deliver the μ under the assumption that the husband is still alive.

As Rashi explains

העמד דבר על חזקתו

This is based on the general Halachah of הזקה; that we assume the last known status to be unchanged unless known otherwise.

רבא explains that the Mishnah only refers to

זקן שלא הגיע לגבורות

וחולה

שרוב חולים לחיים

A husband who is not yet eighty years old, or is sick but not dying; but,

זקן שהגיע לגבורות

וגוסס

שרוב גוססין למיתה

לא

If he has already reached the age of eighty, or is in the process of dying, the שליח may not deliver the גט, because we may NOT assume that he is still alive.

אביי challenges this distinction from the following ברייתא המביא גט והניחו זקן

אפילו בן מאה שנה

נותן לה בחזקת שהוא קיים

We assume that the husband is still alive even if he is 100 years old?

The Gemara responds;

תיובתא

רבא's opinion is indeed refuted;

Alternately, the Gemara maintains רבא's distinction and explains

כיון דאיפליג איפליג

As Rashi explains;

כיון שהאריך ימים עד מאה שנה

אינו כשאר האדם להיות קרוב למות

Once someone has exceeded the usual life expectancy, we can assume that he's still alive.

אבל בן שמונים ואחת או יותר עד תשעים

קרוב למות הוא

Dedicated By: _

But for a man in his eighties, who is nearing the end of his life expectancy, we cannot assume that he's still alive.

The Gemara proceeds to cite various rulings regarding חזקת חי which seem to be contradictory:

Our Mishnah rules

המביא גָט והניחו זקן או חולה

נותן לה בחזקת שהוא קיים

Apparently, לא חיישיגן למיתה, because we rely on הזקת,

However, the Gemara cites a ברייתא regarding הרומה: הרי זה גיטך

שעה אחת קודם למיתתו

אסורה לאכול בתרומה מיד

If a Kohein gives his wife a א and stipulates that it should take effect right before his death, she is immediately forbidden to eat תרומה.

Apparently, חיישינן למיתה, because we do NOT rely on חזקת, and she must be concerned that he may die any time and she is no longer his wife;

The Gemara at first explains that this can be reconciled as follows:

תרומה אפשר

גט לא אפשר

Since it IS possible for the woman to refrain from eating תרומה שע do not need to rely on הזקת חי. Therefore, חיישינן, and she may not eat Trumah. However, regarding למיתה, if we cannot assume that the husband is alive, it would NOT be feasible to send גיטין abroad, thereby leaving these women as עגונות, unable to remarry. Therefore, we must rely on אָלא חיישינן למיתה and אָלא חיישינן למיתה, and the גיט is valid.

The Gemara continues, however, that even regarding the above Braisa seems to be a contradicted by our Mishnah's second Halachah:

בת ישראל הנשואה לכהן

והלך בעלה למדינת הים

A woman married to a Kohein who travelled abroad; אוכלת בתרומה

בחזקת שהוא קיים

She may continue to eat תרומה under the assumption that he is still alive.

Here we see that היישיגן למיתה even regarding?

Dedicated By: _

In response, the Gemara cites the following well-known ברייתא:

הלוקח יין מבין הכותים

If someone does not have a vessel with which to separate תרומות ומעשרות,

אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש

'הרי הן תרומה כו

ושותה מיד

דברי רבי מאיר

reign says that he may designate part of the wine, which he will eventually separate, as תרומה ומעשרות, and he may then drink. However.

רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין

רבי יהודה forbids this, because he is concerned שמא יבקע הנוד

The container might split before he has a chance to separate the תרומות ומעשרות, and he will retroactively have drunk untithed wine.

Based on this מחלוקת, the Gemara suggests two answers:

1.

הא רבי מאיר

דלא חייש למיתה

הא רבי יהודה

דחייש למיתה

Our Mishnah follows the opinion of רבי מאיר who is NOT concerned that the container might split, and so also assumes that the husband is still alive, and she MAY eat תרומה.

While the Braisa follows the opinion of הבי יהודה, who just as he IS concerned that the container may split, is also concerned that a person might die, and so the wife may NOT eat הדומה.

2.

שמא מת

לא חיישינו

שמא ימות

תנאי היא

We do NOT suspect that someone has already died, because, as מרש"י explains,

אוקמינן אחזקה שהניחו חי

We may assume that his previous status remains unchanged. Therefore, his wife may continue to eat התומה. However, it is a מחלוקת whether we need to be concerned that he might die soon, just as it is a מחלוקת if we suspect that the container might split, because

לא מרע לה לחזקה בהכי

This does not challenge the previous status.

Therefore, in the Braisa's case of

שעה אחת קודם למיתתו

According to רבי יהודה, we ARE concerned that he might die and she may not eat תרומה.

======

The Mishnah concludes with a third example:

השולח חטאתו ממדינת הים

מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים

If someone sends a קרבן חטאת from abroad to the בית המקדש, we sacrifice it under the assumption that he is still alive. Although

בעינא סמיכה

The קרבן requires סמיכה, leaning one's hands on the קרבן, and as "שר explains,

ידו ולא יד שלוחו

The owner himself must perform the סמיכה?

The Gemara explains that the Mishnah refers to חטאת, קרבן נשים, a woman's חטאת, or חטאת a bird offering,
Which do not require סמיכה;

======

6 Zugt di Mishnah

שלשה דברים

אמר רבי אלעזר בן פרטא לפני חכמים

וקיימו את דבריו

The חכמים agreed to the following three Halachos:

על עיר שהקיפה כרקום

Regarding residents of a besieged city;

ועל הספינה שמוטרפת בים

Occupants of a ship floundering at sea;

ועל היוצא לדון

And someone being tried for a capital offense;

In all of these cases,

שהן בחזקת קיימין

We assume that they survived.

However,

אבל עיר שכבשה כרקום

Residents of a captured city,

וספינה שאבדה בים

Occupants of a ship that sunk,

והיוצא ליהרג

Or someone sentenced to death,

נותנין עליהן

חומרי חיים וחומרי מתים

We apply the stringencies of both possible scenarios.

Therefore,

בת ישראל לכהן

ובת כהן לישראל

לא תאכל בתרומה

A woman married to a Kohein may NOT eat הרומה, in case her husband is dead. On the other hand, the daughter of a Kohein who is married to a ישראל may ALSO not eat תרומה, in case her husband is alive.

השולח חמאתו ממרינת הים
מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים
מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים
We sacrifice it under the assumption
that he is still alive

Although the pap requires אינה אונים אונים

The Gemara brings two interpretations of the Halachah והיוצא ליהרג נותנין עליהן

חומרי חיים וחומרי מתים

1.

לא שנו אלא בב"ד של ישראל

We suspect that a person sentenced to death in a Jewish court may still be alive, because

זימנין דחזו ליה זכותא

ומחזירין אותו

בית דין may have found a reason to overturn their verdict. אבל בב"ד של עכו"ם

כיון דגמיר ליה דינא לקטלא

מיקטל קטלי ליה

In a non-Jewish court, we assume that he is dead, because although

מקבלי שוחדא

מקמי דלחתום פורסי שנמג

They often accept bribes to declare him innocent,

לבתר דלחתום פורסי שנמג

לא שקלי

They will not accept bribes after his sentence is signed.

2.

A second interpretation:

לא שנו אלא בב"ד של עכו"ם

דמקבלי שוחדא

If he was sentenced in a non-Jewish court, he might have survived, since they accept bribes;

אבל בב"ד של ישראל

כיון דנפק ליה דינא לקטלא

מיקטל קטלי ליה

In a Jewish Court, we assume that he was put to death, because although

אפשר דחזו ליה זכותא

מקמי דליגמר דינא

They try to exonerate him BEFORE he is found guilty,

בתר גמר דינא

Dedicated By: _

תו לא חזו ליה זכותא

AFTER the case is concluded, as Rashi explains; לא שכיח, they rarely reverse their judgement.

